

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת קורח תשפ"א

פיל, נחש ונמר טיילו להם. פתאם אומר הפיל: תראו איזה קטע! שלושתנו מתחילים באות נ'! עונה לו הנחש: נחש מתחיל בנ', נמר מתחיל בנ', אבל פיל מתחיל בפ'! ענה הפיל: נכון אבל קוראים לי נחום!

פרשה מאירה

מריבה ומחלקת - כמו אש!

כלנו מכירים את הספור של פרשת קרח. קרח היה אדם חשוב ובעל מעלה, אבל פתאום הוא התחיל לקנא במשה רבנו. הוא שאל את עצמו: "למה שמשה רבנו ינהיג את העם ויהיה לו תפקיד חשוב, ולי לא?" הקנאה ותאות הכבוד שבו גרמו לו לפתח במחלקת נגד משה רבנו. קרח שכנע אנשים נוספים להתנגד למשה רבנו, ויחד הם התחילו להתלונן ולהתרעם על משה.

מריבה היא כמו אש בשדה קוצים. היא מתחילה בצעד קטן אך מהר מאוד היא מתפשטת, ואם לא עוצרים אותה היא עלולה לספן את כלם! כך גם המחלקת של קרח נגד משה רבנו שנבחר על פי ה' התפשטה והתחזקה, והיה צורך לעצר אותה במהירות. אך היה לכך מחיר קשה. קרח ועדתו נענשו בחמרה רבה ומתו בצורות משונות, וגם בעם ישראל הייתה מגפה שהרגה אנשים רבים.

חכמינו אמרו "הקנאה, התאנה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". מעשים שנובעים מקנאה ורדיפת כבוד מזיקים לכל הסביבה, ובמיוחד למי שעשה אותם, וכמו שראינו בעדת קרח. אם אדם רוצה להשיג דבר או תפקיד חשוב, כדאי לו לנסות להתקדם בדרכים טובות וישרות והעקר - להזהר ממחלוקות ומריבות בדרך. ככה יש סכוי שהוא יצליח להגיע למטרותו מבלי לפגוע ולהפגע. ממחלקת ומריבה - מפסידים. ממעשה טוב וותר - בסוף מרויחים!

שאלות בפרשה

1. מאיזה שבט היה קורח ומאיזה שבט היו דתן ואבירם?
2. איזו תלונה נוספת הזכירו דתן ואבירם בדבריהם?
3. כיצד הוכחה בחירתו של אהרון הכהן לתפקידו?
4. מה קרה למאתיים וחמישים האיש שהיו עם קורח?
5. מה עשו במחנות של החוטאים?
6. למי נתנים 'תרומה גדולה' ולמי 'מעשר ראשון'?
7. באיזה גיל מקיימים את מצוות 'פדיון הבן'?
8. בכמה שקלי-כסף פוּדִים את הבכור?

חידת חדגא:

מצאו בפרשה פסוק שמתחיל ב-3 מילים רצופות מאותו השורש!

חידת פולקע: מצאו בפרשה 3 מילים רצופות בנות 2 אותיות, שמסיימות באותה האות!

"כרח מטה אהרון" - זהו 6 הבדלים

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

 3	 2	 1
 6	 5	 4
 9	 8	 7

איש אחד 2 חברים שלו להתארח. הם מופתעים לראות פטיש גדול תלוי על הקיר. 'מה זה הפטיש הזה?' שואל אחד החברים. 'זה שעון קיר!' משיב החבר. 'מה זאת אומרת שעון קיר?' נדהמים החברים. 'הנה, רוצים לראות?' הוא לוקח את הפטיש ונותן 4 מכות למסמר בקיר. פתאום נשמעה צעקה מעבר לקיר. 'מה אתה עושה 11 בלילה עכשיו?!'
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

מוֹכֵר הָרוּחַ סִפּוּר לַשַּׁבָּת

שמחה פשיטיק

הַזְמַן... בְּהִתְרַגְּשׁוֹת רַבָּה נִגְשׁוּ הַתּוֹשָׁבִים לַפְתַּח אֶת קַפְסָאוֹת הָרוּחַ, כְּשֶׁלֶבֶם מַחְסִיר פְּעִימָה או שְׁתִּים.

הַקַּפְסָאוֹת נִפְתְּחוּ, וְהַתְדַהֲמָה הִיְתָה גְדוֹלָה. בְּמִקּוּם אֲוִיר צָלוּל כִּיּוֹן - כְּפִי שֶׁהִבְטִיחַ גְּרָמִי - יָצָא מִתּוֹךְ הַקַּפְסָאוֹת רִיחַ עָכוּר כְּבִיבוּב... וְתַגְדֵּל הַצַּחְחָה מְאֹד וַתַּעַל הַשְּׂמִימָה. אִישׁ לֹא הִתְמַהֲמָה. הַתּוֹשָׁבִים כָּלֶם יָצְאוּ מִבֵּיתָם וְרָצוּ לַעֲבֹר הָרְחוֹב הָרָאשִׁי, הַמִּקּוּם שָׁבוּ עִמָּד דּוֹכְנֵי שֵׁל גְּרָמִי בַּיָּמִים הָאַחֲרוֹנִים. כְּשֶׁהִגִּיעוּ, רָאוּ לְתַדְהַמְתָּם אֶת גְּרָמִי עוֹמֵד שָׁם מְחִיךְ. 'נוֹ? שָׂאל בְּתַמִּימוֹת, 'הֲרַעִיוֹן שְׁלִי הַצְּלִיחַ?'

בְּלִיל קוֹלוֹת נִשְׁמַע כְּתִשׁוּבָה. מִכָּל עֵבֶר הוֹפִיעוּ עוֹד וְעוֹד תּוֹשָׁבִים נֹזְעָמִים, שָׁבְאוּ לְהִתְלוֹנֵן עַל הַמוֹצֵר הַכּוֹשֵׁל שֶׁמָּכַר לָהֶם גְּרָמִי. 'אַתָּה שׂוֹאֵל אִם הֲרַעִיוֹן שְׁלֶךְ הַצְּלִיחַ? צַעַק לַעֲבָרוֹ תּוֹשֵׁב מִיָּזַע. 'הֲרַעִיוֹן שְׁלֶךְ הַסְּרִיחַ! לְגַלֵּג עֲלָיו, אֲבָל שׁוּם חִיוֹךְ לֹא נִרְאָה עַל שִׁפְתָיו. 'הַחֲזֹר לָנוּ אֶת כֶּסְפֵּנוּ! קְרָאוּ כָּלֶם בְּמִקְהֵלָה צּוֹחֲנִית. גְּרָמִי לֹא הֵשִׁיב. הוּא הִבִּיט אֶל הָאִפֶּק, כַּמְחַכָּה לְמַשְׁהוֹ שִׁבְאוּ.

כְּעֵבֶר מִסְפַּר דְּקוֹת נִשְׁמַע נִהְמָה מִקְצָה הָרְחוֹב, וּבְחֻלְף מַחְצִית הַדְּקָה נִעְצְרָה מִשְׂאִית גְּדוֹלַת מַמְדִים לְצַד דּוֹכְנֵי הַמַּרְקוֹן שֵׁל גְּרָמִי. הַתּוֹשָׁבִים הָרַבִּים שֶׁנֶּאֱסָפוּ בְּמִקּוּם הַבֵּיטוֹ בְּמִשְׂאִית וּבְגְרָמִי לְחִלּוּפִיו. 'מָה זֶה? מָה זֶה הַמִּשְׂאִית הַזֹּאת?' שָׂאלוּ אִישׁ אֶת רַעְהוֹ. וְתִשׁוּבָה - אִין. לַפְתַּע נִטַּל גְּרָמִי מִגְּאִפּוֹן עֲצָמְתִי וְהַחֵל נוֹשֵׂא דְבָרִים: 'תּוֹשָׁבִים נִכְבָּדִים! תַּחֲלָה עָלִי לְהִתְנַצֵּל בְּפִנְיֶכֶם עַל אִי הַנְּעִימוֹת שֶׁנִּגְרַמָּה לָכֶם בְּגִלְלִי. קִבְּלוּ נָא אֶת סְלִיחָתִי הַכִּנָּה, כִּי לְטוֹבָה הִתְכַּוְּנִיתִי. בָּאתִי לְכָאן בְּמִסְרָה לַעֲזֹר לָכֶם לְהִתְגַּבֵּר עַל הַצַּחְחָה שְׁאוּפֶפֶת אֶת הָעִיר בְּתַקּוּפָה הַזֹּאת, וּבְעוֹד זְמַן קָצֵר תְּבִינּוּ מֵהִי הַדְּרֵךְ לָכֶךְ. הַקַּפְסָאוֹת שֶׁמָּכַרְתִּי לָכֶם אֲמַנֶּם הַכִּילוּ חֲמוֹר בְּעַל רִיחַ רַע, אֲבָל לֹא אֶת זֶה רָצִיתִי לְמַכֵּר לָכֶם.'

הַתּוֹשֵׁב הַמִּיָּזַע שֶׁצַּעַק מִקֶּדֶם, לֹא תִאֲפֶק וְהִתְפָּרַץ לְדַבְּרֵי גְרָמִי: 'אִז מָה כֵּן רָצִיתָ לְמַכֵּר לָנוּ?' גְּרָמִי עָנָה בְּשִׁלּוּהַ: 'רְבוּתִי, בָּאתִי לְמַכֵּר לָכֶם קַפְסָאוֹת! שִׂימוּ לֵב שֶׁבְּמִשְׁךְ הַחֲדָשׁ שֶׁהַקַּפְסָאוֹת הִלְלוּ עִמָּדוֹ אֲצֻלְכֶם בְּבֵית, לְמִרּוֹת הָרִיחַ הַנּוֹרָאִי שֶׁהָיָה בְּתוֹכָן, הֵן לֹא הִסְרִיחוּ כִּלְלֵ. הַקַּפְסָאוֹת הָאֵלֶּה אֲטוּמוֹת בְּרָמָה שֵׁל מְאָה אַחוּז, וְזֶה בְּדִיּוֹק מֵה שִׁישׁ לִי כִּאֵן בְּמִשְׂאִית: פְּחִי אֲשַׁפֶּה הַמוֹנְעִים מִהָרִיחַ לְדַלֵּף הַחוּצָה. כִּכָּה, וְרַק כִּכָּה, תַּחֲזִירוּ לְעֲצַמְכֶם אֶת אִיכוֹת הַחַיִּים, עַד שֶׁמַּחֲלַקַּת הַתְּבַרְוָאָה תַּחֲזֹר לַפְּעַל בְּאִפְּן סְדִיר.' מִיָּתֵר לְצִיּוֹן כִּי הַהִתְנַפְּלוֹת עַל תְּכוּלַת הַמִּשְׂאִית הִיְתָה אֲדִירָה...

בַּיּוֹם בְּהִיר הוּא הִגִּיעַ לְעִיר, וּבְרַב פְּשֻׁטוֹת הָעַמִּיד שָׁם דּוֹכְן. שְׁלֹט גְּדוֹל הַכְּרִיז: 'כִּאֵן מוֹכְרִים אֲוִיר צָלוּל הַיִּשְׂר מִמְרוֹמֵי הָרִי הָאֲלֵפִים'. הַתּוֹשָׁבִים שֶׁפְּשָׁפוּ עֵינֵיהֶם בְּתַמְהוֹן, אֲבָל הוּא פְּשׁוּט נִצַּב שָׁם בְּדוֹכְנֵי לְצַד עֲרַמַת קַפְסָאוֹת קִטְנוֹת וּמַעֲצוּבוֹת, וּמָכַר רוּחַ. 'תּוֹשָׁבִים יְקָרִים!' הַכְּרִיז לְמוֹל הַקֵּהֶל שֶׁהִתְאַסַּף סְבִיבוֹ בְּתוֹךְ שְׁעָה קְלָה. 'יְדוּעַ לְכָלֶכֶם מִצַּב זֶהוּם הָאֲוִיר שָׁבוּ נִתּוֹנָה הָעִיר. בְּכָל נִשְׁמִימָה וְנִשְׁמִימָה אַתֶּם שׂוֹאֲפִים אֶל קַרְבְּכֶם כְּמוֹת בְּלַתִּי מִבְּטַלְתִּי שֵׁל אֲוִיר מְזֻהָם, וְלָכֵן אִנִּי כִּאֵן, עִם הַצְּעָה פְּשׁוּטָה שֶׁתּוֹעִיל לְבְּרִיאוֹתֶכֶם - קִנּוּ לָכֶם קַפְסָאוֹת שֵׁל רוּחַ צָלוּלָה, וְתוֹכְלוּ לְטַהֵר אֶת הָאֲוִיר שֶׁבְּעִירְכֶם בְּאַמְצָעוֹת כְּמָה צְעָדִים פְּשׁוּטִים.'

הוּא צָדַק. הָאֲוִיר בְּעִיר הָיָה מְזֻהָם יִתֵּר עַל הַמְּדָה. בְּרַגַע שֶׁנִּכְנַסְתָּ אֶל הָעִיר, הָיָה עוֹלָה בְּאִפְךָ רִיחַ צַחְחָה בְּלַתִּי נִסְבַּל. בְּרוּר קָצֵר הָעֵלָה כִּי מַחֲלַקַּת הַתְּבַרְוָאָה שֶׁבְּעִיר הַשְּׁבֵתָה, וְלֹא הִיְתָה פְּעִילָה כִּי אִם פְּעַם בְּחֲדָשׁ. הָאֲשַׁפָּה הַבֵּיתִית הַצְּטַבְרָה בְּבֵתִים וּבְפִתְחֵי הַבַּנְיָנִים, וְרִיחָה הָרַע נִדְּף לְמַרְחוֹק. הַתּוֹשָׁבִים, שֶׁדַּעְתָּם כְּמַעַט נִטְרָפָה מִחַמַּת הַסְּרַחוֹן, חִפְּשׁוּ בְּנִרוֹת פְּתָרוֹן לְבַעֲיָתָם הַקָּשָׁה. חִפְּשׁוּ וְלֹא מָצְאוּ. לָכֵן, כְּשֶׁהוֹפִיעַ גְּרָמִי בְּרְחוֹב הָרָאשִׁי וְעַמּוֹ צָץ דּוֹכְן הָאֲוִיר הַמְּשֻׁנָּה, הִבִּיעוּ כָּלֶם עֵינָיו רַב בְּקַפְסָאוֹת הָרוּחַ שֶׁהָצְעוּ לְמַכִּירָה.

אֲבָל מִנְּגֵד נִשְׁמַעוּ דַּעוֹת הַפּוֹכוֹת: 'לְקַנּוֹת רוּחַ? מִי שִׁמַּע עַל כֶּךְ?! הַכֵּל הַבֵּל הַבָּלִים וְרַעוֹת רוּחַ!' כֶּךְ הָיוּ רַבִּים שֶׁטַּעְנוּ, וּבְצַדֶּק. אֲבָל הַמִּצִּיאוֹת הוֹכִיחָה שֶׁהַתּוֹשָׁבִים הַנוֹאֲשִׁים הַסְּפִימוּ לְרַכֵּשׁ אֶת הַקַּפְסָאוֹת הַמְכִילוֹת - לְטַעֲנַת גְּרָמִי - אֲוִיר הָרִים צָלוּל כִּיּוֹן, מָה גַּם שֶׁהוּא לֹא דָרַשׁ תְּמוֹרְתָן מִחִיר מְפָרוֹ, וְרַבִּים שִׁלְמוּ אֶת הַדּוּלָרִים הַבוֹדְדִים שֶׁבִּקְשׁ, וְשָׁבוּ לְבֵיתָם עִם הַקַּפְסָאוֹת הַפְּלֵאיוֹת. 'הַמְתִּינוּ כָּלֶכֶם לַיּוֹם רָאוּשׁוֹן בְּעוֹד חֲדָשׁ', הוֹרָה גְרָמִי לְקוֹנִים, 'וְאִז תִּפְתְּחוּ יַחַד אֶת הַקַּפְסָאוֹת שֶׁקִּנִּיתֶם. עַל יְדֵי כֶךְ תִּזְרִימוּ חִמְצָן טְהוֹר וְנָקִי לְעִיר.'

לֹא הִיְתָה לְתוֹשָׁבִים בְּרָרָה כִּי אִם לְשִׁמַּע לוֹ. עֲרַמַת הַקַּפְסָאוֹת הִלְכָה וְהִדְלָדְלָה, וְהַתְּאִרִיךְ שֶׁקָּבַע גְרָמִי לַפְּתִיחַת הַקַּפְסָאוֹת הַמְשֻׁפֶּתֶת הִתְקַרַּב. חֲדָשׁ לְאַחַר מִכּוֹן, בַּיּוֹם רָאוּשׁוֹן, נִמְכְּרָה קַפְסַת הָרוּחַ הָאַחֲרוֹנָה, וְכָלֶם הַמְתִּינוּ בְּצַפְיָהּ וּבְדַרְיָכוֹת לְרַגַע הַנְּקוּב. הַשְּׁעוֹן תַּקְתַּק בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם בְּאִשְׁוִית יִתְרָה, אֲבָל לְבִסוּף הִגִּיעַ

באדיבות "שלום לעם"